

Γραφὰς εἶναι ἄξιον ἀπὸ πάλαι καὶ νῦν ἀγαθὰ τινὰς, καὶ
 νὰ ἀκούη καὶ νὰ ἀναγνῶσθαι ἀκούειν, καὶ νὰ μὴ ζητᾶ
 ἀναλυσασιν κερῶν, πὶς νὰ ἀναστῆ διὰ νὰ ἰδῆ νὰ πιστῶν.
 Ἄχρη καὶ κτ' ἔτι πολλοὶ γὰρ ἀγαθῶν. εἶναι δὲ αὐτὸν
 νὰ εἰλάβη τινὰς ταύτην τὴν παρὰ βολὴν καὶ τὸ σικεῶν.
 λέγειν, ὅτι τὸν ἐβραϊκὸν λαὸν φανεροῖ διὰ τῆς φωνῆς.
 Διότι πολλοὶ σὶοῦν τὸν τοῦτος ὁ λαὸς ἄς τὸν παλαιὸν
 καιρὸν ἐβραῖον ἀπολυτῶσθαι ἄς τὰ βραβυῶσιν καὶ βραῖ,
 καὶ ἄς τὰ λόγια τοῦ θεοῦ ὅτι ἔστιν καὶ ἄλλο παρὰ ὅλον
 τὸ χρυσίου καὶ κίτρινου, καὶ παρὰ ὅλα τὰ πολυπύμα
 λίθων, καὶ γλυκῶν παρὰ μέλι καὶ κρεῖον, ἀμὰ
 καὶ πορφύρα καὶ κόκκινα ἐν τῷ στικόν, ἐβραῖον
 νὰ ἔχῃ βασιλείαν καὶ ἱερωσύνην. ἤτοι βασιλεῖον
 ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ: ἀνὴρ ἔστι δὲ ἡμεῖς πορφύρα
 τὴν βασιλείαν, ἡ δὲ βραβυῶσιν τὴν ἱερωσύνην. καθὼς
 λέγει ὅτι ἐν τῷ στικόν πορφύρα καὶ βραβυῶσιν. διότι οἱ
 λεβίται βραβυῶσιν ἀέχωντο. καὶ τὰς λέγει τοὺς ἱερεῖς.
 ἤτοι οἱ ἱερεῖς ἄς τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐν τῷ στικόν
 κόκκινον πορφύρα ὅταν ἐληγουρ τοῦ στικόν. καὶ ἀ
 φρεσινόν τε στικόν ἀδὲ ἡμεῖς λαμπρῶν. διότι καὶ δε

ἄς τὸ δ. 10

ἄς τὸ κ.